

EL SUPLEMENT

1. Altres curiositats de la *Vincetoxicum nigrum*
2. Fòrmula floral
3. Una entrevista de ficció

1.

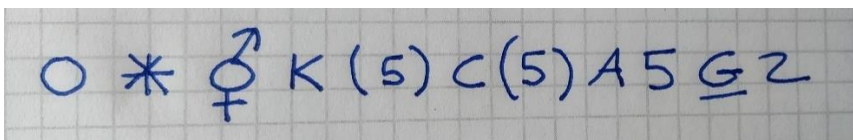
Altres curiositats de la planta *Vincetoxicum nigrum*

Aquesta espècie que té la saba lletosa i que és verinosa si s'ingereix, pertany a la família de les asclepiadàcies.

És una planta perenne hemicriptòfita, en la seva època desfavorable mor només la part aèria. Les seves gemmes de recanvi o perdurants queden arran de la superfície del sòl on resten abrigades per fulles protectores o cobertes per la fullaraca i l'humus. Per tant, si prenem nota del lloc on s'ha trobat la planta, és molt possible que en la seva època de floració, es trobi de nou i es pugui admirar una vegada més.

2.

Fòrmula floral

Les flors tenen una simetria actinomorfa i són hermafrodites. El calze té 5 sèpals. Els 5 pètals de la corol·la formen un tub curt a la seva base. Aquestes flors tenen una corona ben desenvolupada formada per diversos tipus d'apèndixs erectes o incurvats. L'androceu té 5 estams. El gineceu té l'ovari súper i està format per 2 carpels.

Una entrevista de ficció

L'entrevista

Verònica Font i Obac

Sofia Boix Prat, sòcia primerenca de l'associació Flora Catalana

“Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora”

Sofia Boix Prat té 68 anys. Viu a l'Estany un poblet situat al nord de la comarca del Moianès. El seu pare era el carter del poble i la seva mare treballava la cistelleria. Ella durant molts anys va ser perruquera. Des de ben petita va sentir un gran interès per a les plantes i, a la seva manera, preparava uns herbaris amb les espècies que recol·lectava. Ha fet molts cursos de botànica perquè aquesta és la seva passió.

Quins records guarda de la seva infància?

De tots, n'hi ha un que recordo de manera especial: Les palmes que feia la meva mare trenant les fulles engroguides de margalló que portava el seu germà de les Terres de l'Ebre. Jo l'ajudava a triar i classificar-les, mirava com feia, amb les mans, flors, cucs, espirals, ... i li enfilava l'agulla saquera quan tocava cosir-ho tot a l'estructura. Després, la mare i jo, deixàvem les palmes acabades, ben endreçades i a les fosques, dins de la caseta del jardí. I cada dia les regàvem! També les havien tractat amb sofre perquè no es fessin malbé. Sé que les venien al Mercat del Ram de Vic i que els diners que guanyava la mare amb aquest extra, els guardàvem per les vacances de l'estiu. I aquella olor, com m'agradava!

Com va començar el seu interès per les plantes?

Em vaig animar a fer un herbari amb les plantes que creixien al meu entorn quan una mestra que tenia a l'escola em va

parlar de la Blanca Catalán, que al segle XIX, va ser considerada la primera botànica espanyola amb el seu nom en la nomenclatura científica universal. Ella, estudiant les plantes de la vall Videcabriel d'Albarracín, va descobrir una espècie que va ser nomenada ***Saxifraga blanca***.

De vegades miro les fitxes de la meva col·lecció, amb els dibuixos o les fotografies i la informació escrita a mà i amb llapis.

A la meva néta Sílvia li agraden molt.

Té alguna anècdota per explicar-nos?

Un matí, tota la família vam fer, una excursió a Granera, i entre La Riera i Tantinyà, la nena va veure les inflorescències de la ***Vincetoxicum nigrum***. Quina troballa!

Vam contemplar les flors petites, de color porpra molt fosc i també el pedicel, el calze, la corol·la la corona! Després vam mirar les fulles: brillants, oposades i senceres, de forma lanceolada amb una base arrodonida i acabades en una punta allargada. La

Sílvia es va adonar dels pecíols i dels pèls dels marges, dels nervis i de les dues cares de la làmina. El meu gendre també li va explicar que aquesta planta és una herba i que les seves tiges piloses es poden enfilar entortolligant-se en un suport.

Vam fer-li fotos i la meva néta em va dir que faria una fitxa i que la voldria afegir a l'herbari que tinc a casa.

A la tarda li vaig parlar dels estams i del pistil. A més, li vaig ensenyar les fotos dels fruits en forma de fus i pèndols i de les llavors plomoses que Flora Catalana té penjades a la web.

Els cursos de botànica, on els fa?

Els faig a casa. Són cursos virtuals que fa l'associació Flora Catalana. N'hi ha diversos i tots són molt interessants: explicacions molt clares, material audiovisual, pràctiques, fòrum obert i sortida botànica. Fantàstic!!! A més, com que es graven les sessions, les puc estudiar millor.

Ara ja no treballa com a perruquera, com és el seu dia a dia?

Sempre que puc, surto, de bon matí, a fer un passeig pel bosc que tinc a prop de casa. M'agrada observar les plantes i adonar-me del seu cicle de vida, és molt interessant. També llegeixo. Faig les feines de casa més tranquil·lament, tinc cura del jardí i m'agrada treballar la marqueteria amb el meu marit, fa unes coses precioses! Moltes tardes vaig a buscar a la meva néta a l'escola i la porto a casa fins que els seus pares la passen a recollir. Amb ella em diverteixo. L'ajudo a fer els deures, juguem, cantem, li pentino unes trenes, i, algunes vegades, també, ens enfadem perquè no vol el berenar.

Vostè que ha passejat tant pels boscos, què pensa que es podria fer perquè la societat respectés de debò tants espais naturals que es malmeten?

A més de les activitats que es promouen des de les cases rurals, penso que també s'haurien de fer sortides als entorns naturals que servissin per veure, de manera real, la repercussió que té el comportament incívic de moltes persones quan surten al camp. A més, crec que cal qüestionar les actuacions que han provocat tants desastres en el medi natural per acontentar el turisme de masses.

Moltes gràcies!

De res! He passat una estona molt agradable.

